

Faders Død for 6 Aar siden at betale sin ovennævnte Søster aarlig 1,800 R. M., indtil hun opnaar fuld Klosterhævning, og da han var overbevist om, at hun var bleven forurettet ved de omtalte Indskrivninger, og at han derved led et Tab, der var i høj Grad trykkende for ham, søgte han paa forskjellige Maader om Stadesløsholdelse ved at henvende sig med et Andragende til den tydske Keiser som Konge af Preussen, i hvilken Henseende han oplyser, at denne var bleven gjort opmærksom paa, at Kong Kristian den 9de havde givet Alfald paa for Tzehoës Klosters Vedkommende at besætte en Plads ved sin Regjeringsstiltredelse, men at Keiseren desuagtet havde gjort Brug af Ketten og saaledes ikke havde villet respektere, hvad der var sket. Paa dette Andragende fik han Afslag ligesom ogsaa paa et senere indgivet til det preussiske Indenrigsministerium. Han indgav derefter under 19de November 1882 et Andragende til Kongen, men fik under 14de Februar 1883 gennem Udenrigsministeriet det Svar, at man ikke saae sig istand til at foretage Noget i denne Sag. Da det forekommer Andrageren at være Uret, om han ikke stal kunne erholve Erstatning for det ham som privat Mand tilføiede Tab, der til Dato andrager 9,600 Kr. og i Fremtiden kan naae et meget betydeligt Beløb, og da det efter hans Formening udelukkende er foranlediget ved det ulykkelige Udfald af Kampen om Hertugdømmerne, formener han, at det maatte være billigt, at det, i Lighed med hvad der tidligere er sket med de ved Krigen forarsagede Tab, erstattedes ham af Statskassen, og han henvender sig derfor til Folkethinget med Anmodning om, at dette ved sin Indskydelse vil søge at bevirke, at der tilstaaes ham Erstatning af Statskassen.

Udvalget gjør ingen Indstilling.

90. Fra Guldsmed Axel Edvard Theodor Billing i Kjøbenhavn om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 9de Marts 1883 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgtreds, Dinesen.)

Følge Andragendet gjorde Ansøgeren hele Felttoget med i 1864, indtil han den 29de Juni s. A. fik en Geværtugle gennem Overarmen ind igjennem venstre Side og ud i Ryggen, og derefter blev indlagt paa Lazarethet i 13 Uger. Han fik ved sin Permission en Invalideforsørgelse af 288 Kr., der det følgende Aar blev nedsat til 182, i det derpaa følgende til 162, og i det næste helt blev ham fratagen. Han bemærker, at ved kostbare Kure, Dyrebade m. m., som han selv maatte betafte, var hans Tilstand bleven endel forbedret, ligesom ogsaa hans økonomiske Kaar dengang vare blevne nogenlunde gode; men, at det i den senere Tid i begge Henseender er gaaet tilbage, idet ikke alene hans Arm er bleven betydelig svagere, saa at han ikke i den kan bære en Vægt af 4 Pd. fra sit Hjem paa Christianshavn til Kjøbenhavn, og tillige volder ham store Smertes, men ogsaa hans økonomiske Kaar ere blevne meget forringede, efterdi hans Hustru er død fra ham og 7 Børn. Da saavel Invalidebestyrelsen som Finantsministeriet har afflaaet hans Andragende om Invalideforsørgelse, fordi det ikke har kunnet erkjendes, at den ham i 1864 tilføiede Studlæction har efterladt Følger, som nu i væsentlig Grad indskrænke hans Erhvervsevne, henvender han sig til Rigsdagen med Andragende om, at den vil hjælpe ham til at erholve Invalideforsørgelse.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.